

Tóth Károly 1958-1962, „B”-osztály

Miután diákothonos voltam, két helyről is maradtak emlékek. A Lőwy Technikum és a diákothon (a volt Piarista gimnázium épületében) egymás tőszomszédságában volt. Az átjárás egy folyosón át volt lehetséges. Ez azért volt jó, mert nem csak a tanórákra, hanem azután is, vagy hétvégén átmehtünk a tornaterembe, ahol kosarazni, focizni is lehetett. Ezen kívül még szertorna felszerelés, súlyzók, stb. voltak.

Az osztály összetétele 3 féle volt. A váciak, a kollégisták, és a bejárók. Ez utóbbiak a környéken laktak, így busszal, vagy vonattal tudtak bejárni.

A műhelyépület és az iskola között volt az „udvar”, kézilabda, foci lehetőséggel. Nyáron a tornaórákat itt vezényelte le a tornatanár, Jónás Zoli bácsi. Őt nagyon szerettük, de neki is volt a legnagyobb respektje közöttünk. Egy éles sípszó, és mindenki megmerevedett. Ha később is jött be a foglalkozásra, mi már javában kosaraztunk, vagy fociztunk.

Papházi tanár úr a kedvenc tanárok közé tartozott. Magyar és történelem órái jó hangulatban teltek. Bár nem voltak szaktárgyak, mégis szerettük az előadásokat, mert szívesen és érdeklődést keltve adta elő. Aki viszont nem figyelt, arra rámutatott, majd mögéje ballagva egy „hátbit” adott neki. Ez abból állt, hogy behajlított ujjakkal a háta közepére ütött. Ekkor az egész osztály már feküdt a nevetéstől. Az „áldozat” – már előre jajgatott!

Nekem a „történelem” nem volt erősségem, de mivel jó volt a helyesírásom, ezt beszámította! Az érettségi magyar szóbelin a cédulák közül egyet előre tolt és azt mondta: „Húzz egyet!” – és József Attila volt. Ezt mindenki tudta, még én is.

Boronkay tanár úr, ízig – vérig műszaki ember volt, de nem csak e téren, hanem előadásai is tanáriak voltak. Volt, hogy fájós derékkal, a széken ülve vonszolta magát a táblánál, és rajzolt, és írta a képleteket. Egy emlékezetes mondása: „Öcsém – a két collnál hosszabb képletet nem kell megjegyezni, csak tudd, hogy hol keresd!”

Ha valaki zavarta az órát, vagy nem figyelt, kizavarta az osztályból, a következő módon: „Mars ki! – 2 perc múlva bejöhetsz!”

Ez alatt nem folytatta az előadását, hanem egy-egy verset idézett, régi nagy költőinktől (Arany, Petőfi), vagy egy rövid történetet mesélt el.

Ezt alkalmazta akkor is, ha látta, hogy a hallgatóság figyelme lankad; pl. utolsó órán.

A műhelytanárokról, az oktatókról a legnagyobb elismeréssel emlékezem. Utat mutattak a műszaki pálya sok-sok ága felé! A lakatos, a kovács, a hegesztő, a marós, esztergályos, a robbanó motorok üzeme, javításuk. Én is az utóbbit gyakoroltam 10 évig, mint hajógépész, a DETERT-nél. Csurgay Misivel, és Végh Ferivel, akik még mindig hajóznak. Már nem magyar hajón.

A hajógépészet felöleli a műszaki élet nagy részét, elméleti és gyakorlati szinten. Itt „mindenhez” kell érteni, a kazánfűtéstől, az elektromosságon keresztül, a robbanómotorokig, a szivattyúk, kompresszorok, csapok javításához. – Ehhez adott jó alapot az Általános Gépipari Technikus képzés.

A diákothoni emlékek.

Mindjárt az első tanév kezdetén 1958.szeptemberében történt.

Rajztábla kellett, ami Pesten maradt. Sebaj – gondoltam, 15⁰⁵ – kor indul egy vonat Budapestre és a takarodóig, 22⁰⁰ - ig vissza is érek, hisz óránként járt vonat Budapest és Vác között. Igen ám, de azt nem tudtam, hogy erről a vonatról át kell szállni, így Vecsésen kötöttem ki. Vissza Budapestre, másfél óra várakozás után. Rajztábla fel!

Szó mi szó, - jóval takarodó után értem a váci kollégiumba. Az épületet kívülről tatarozták, így fel volt állványozva. Meleg volt, az ablakok nyitva. Így az ablakon át bejutottam a

szobámba, ha jól emlékszem, a 102-es volt. A társaim, akik még fent voltak, elmondták, hogy keresett a nevelő tanár, de nem tudták, hol vagyok.

Az Igazgató Úr, „Cimpa” – (nagy füle volt), 3 nap múlva hivatott!

Ez a 3 nap szörnyű volt! Többen mondták, hogy ki fognak rúgni! De nem így történt! Alapos fejmosás után maradhattam. Indoklásaim „meggyőzték” a Dirit.

A beavatásról, amely az elsősöket illette.

Szokás volt, hogy Mikulás táján ajándékot kapnak az elsősök a 3.-4. osztálybéliektől. Ez meg is történt. Törülközőbe tekert szappan volt az eszköz, mellyel jól elverték takarodó után, arcukat elfedve. (Anonym)

Mikor mi 3.-osok lettünk, ezt mi is megtettük, de kicsit durvára sikerült. Az Igazgató Úr ezért lerendelt bennünket az irodába éjjel 1 órakor és reggel 4-ig kihallgatott bennünket, egyenként. Roppant tanulságos volt, de nem lett nagy baj!

A kollégiumi életnek volt árnyékos része is.

A vagon kirakás, mely anyagi helyzetünket javította. Vasárnap kora reggel 4 órakor, ki a vasútra. Téglát, szemet, cserepet, oltatlan meszet raktunk ki. Horváth Árpí, Végh Feri, pék Tivadar, Peukert Feri, Batka Barna. Délután, vagy estére végeztünk. Átlag 250 Ft jutott egy emberre. Az ebédért valaki bement dél körül (rántott hús, krumpli). Másnap – 2 napig izomláz, majd műhely napon megkérdezték, mitől téglaporos az overall?

A kollégiumi kaja jó volt és bőséges.

Emlékezetesek a mákos guba- és mákos tészta. A mákdaráló sűrűn elromlott. Juliska néni, aki a Sanyi bá gondnok felesége volt, és szakácsnő, mindig megkért bennünket, hogy javítsuk meg. (Így dupla adag mákot kaptunk.) Hogy ez többször előforduljon, a menesztő csapszeget alumíniumból csináltuk!! Ami persze gyorsan elnyíródott és mi újra megjavítottuk.

Általában reggel 5 órakor mindenki felébredt, mert Péter a harangozó a Székesegyházból ébresztőt húzott.

Hétvégén (ha nem dolgoztunk a vasúton), lejártunk a Duna-partra, illetve a kis szigetre, mely földnyelvet köveken ugrálva tudtuk megközelíteni. Itt bokrok, finom pázsit volt. Jókat fürödtünk a Dunában, tanultunk, sőt jókat cigiztünk. 1 Derű nevű cigi 4 fillér volt, és a trafikos darabonként is árulta.

Legfőbb kulturális élmény a mozi volt. 1,50 Ft-tól – 4 Ft-ig volt a belépőjegy. Mi az elsőt választottuk.

Az iskola bálók is emlékezetesek voltak. Holéczy, Chappy zenekar. Többnyire segítettünk a lebonyolításban. A 1,5 literes Kőbányai 9,50 Ft volt Mi 11-ért adtuk. A szemközti iskolákból, Kereskedelmi, Gimiből is sokan jöttek át, főleg lányok, ami jó volt!

Dióhéjban ennyi az emlékekből.

Munkahelyeim:

”Fóka” Parti Kormányos

Detert: Hajógépész II. tiszt

Hajógyár: Darugépész

Óbudai Hajógyár: Gyártmányszerkesztő

Erdőkémia: Műszaki előadó

Finommechanikai Vállalat: Üzemfenntartó előadó

Raxer Kisszövetkezet: TMK vezető helyettes

Diósi Csapágygyár: Garázs művezető

Arix Kft.: Logisztikai menedzser (raktáros)